

Ellevte Møde.

Onsdagen den 21de Oktober 1896, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Ved Folketingsmanden for Aarhus Amts 4de Valgkreds (S. Nielsen) er modtaget et Andragende fra Beboere i Søften og om- liggende Byer om Ansøgning af en Holdeplads imellem Hinnerup og Mundelstrup Station.

Andragendet vil blive tilfattet det Ud- valg, der kommer til at behandle Finans- lovforslaget.

Ved Folketingsmanden for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Kosager) er modtaget et Andragende fra Smed Carl Jonas Dwar- fot af Taarup By, Frørup Sogn, om Med- delelse af Indfødsret.

Andragendet vil blive tilfattet det Ud- valg, der forventes nedsat angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behand- ling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1897 til 31te Marts 1898.

S. Bojesen: Det høje Ting vil erindre, at i Fjor blev der dels ved Impuls ude fra, dels ved Folketingets Bevilling her inde fra bevilget Midler til Forbedring af Fisseriinspektionen oppe paa de islandiske Kyster, idet man fik en Forøgelse af Udrust- ningen saaledes, at et hurtiggaaende Skib kunde erstatte det gamle Fartøj, som i mange Tider havde maattet udføre Gerningen og til Slutning ikke evnede at udføre den til- strækkelig godt. Dette Stationsskib, som ligger der oppe og skal inspicere Fisserne, har en overordentlig Betydning i Retning af at forhindre det fremmede Fisseri i at gribe ind paa Søterritoriet og i at værne

baade om Islændernes, Færingernes og det danske Fisseri, som man i de senere Aar har arbejdet stærkt frem. Fartøjet gaar frem efter de Love, der gælder for Island, og efter de Instrukser, det modtager herhjemme- fra. At dette Stationsskib har gjort over- maade stor og god Gavn for Fisseriet der oppe, er anerkendt og vil ogsaa fremgaa af de Bemærkninger, som ledsage § 26, VI. 9., i hvilke der staar: „Efter de i Fjor og i Aar indhøstede Erfaringer om Krydseren Heimdal som Stationsskib ved Island maa dens Værdighed i Fisseriets Interesse siges at have været meget effektiv, og det kan kun være ønskeligt, at den atter næste Aar udsendes til Bevogtning af Islands Sø- territorium mod fremmede Fisseres Overgreb.“ Der er ingen Spørgsmaal om, at Inspek- tionen var meget „effektiv“, ja, den var end- ogsaa i Udførelsen af de Ordre, den havde, saa effektiv, at det vakte en Del Opmærk- somhed i England ved den Maade, hvorpaa engelske Fiskere bleve straffede. Der blev fore- spurgt i det engelske Parlament desangaaende, og forskellige andre Steder saa man nogen Irritation over denne Optræden. Den engelske Regering sendte en Eskadre derop, og saa hørte man ellers ikke noget videre, undtagen i Ny og Næ beroligende Udtalelser gennem Pressen om, at alt var paa det bedste baade der og her. Smidlertid er det jo altid et vist Ubehag, man føler, naar en Stormagt sender en Eskadre. Siden man taler saa meget om „udstrakte Hænder“ her i Tinget, kunde man vel nærmest betegne dette som en knyttet Haand, hvis man da ikke vil sige en Næve. Nu er det imidlertid kommet mig for Øre — jeg ved ikke, om det forholder sig ganske rigtigt — at de Bøder, som af Stationsskibet bleve idømte de engelske Fiskere, har man frasaldet, i alt Fald delvis. I saa Tilfælde synes det mig, at det er en lidt tiliden Sag — vi ere jo en lille, men dog suveræn Stat —, at man i saadanne Spørgs- maal skal blive nødsaget til at forandre paa sine Lovgivningsbestemmelser eller delvis have dem. Det vil være meget interessant, om det ærede Minister vilde udtale sig om, hvor- ledes det forholder sig. Man vilde natu- religvis for at undgaa lignende Klager og Besværinger have den Udvej at give Chefen for vedkommende Skib en Instruks, hvorved det for en stor Del overlodes til ham at